

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 27/09/2021

Αριθμός απόφασης: **2727**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α5

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604538

Fax : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών. «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

3. Την από 21-04-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του
..... **ΤΟΥ**, με Α.Φ.Μ., κατοίκου
οδός αρ., κατά της τεκμαιρόμενης (σιωπηρής) αρνητικής απάντησης του
Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΝΑΥΠΛΙΟΥ, επί της υπ' αριθμ. /2020 αίτησης του περί εφαρμογής
στην περίπτωση του των διατάξεων του άρθρου 50 παρ. 1 και 2 Ν. 4174/2013, σε συνδυασμό με τις
διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 Ν. 4646/2019, και απαλλαγής του από την αλληλέγγυα ευθύνη για

οφειλές της εταιρείας «.....» (ΑΦΜ), και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

4.Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

5. Τις με το αρ. πρωτ. ΕΜΠ...../2021 συμπληρωματικές απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΝΑΥΠΛΙΟΥ προς την Υπηρεσίας σε απάντηση στο αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ.ΕΞ30-06-2021 έγγραφο μας.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 21-04-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με Α.Φ.Μ. η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την τεκμαιρόμενη (σιωπηρή) αρνητική απάντηση, επί της υπ' αριθμ./2020 αίτησης του προσφεύγοντος ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΝΑΥΠΛΙΟΥ δεν έκανε δεκτή την αίτηση του προσφεύγοντος, περί εφαρμογής στην περίπτωση του των διατάξεων του άρθρου 50 παρ. 1 και 2 Ν.4174/2013, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 Ν. 4646/2019, και απαλλαγής του από την αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές της εταιρείας «.....» (ΑΦΜ).

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας της τεκμαιρόμενης (σιωπηρής) αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΝΑΥΠΛΙΟΥ, επί της υπ' αριθμ./2020 αίτησης του περί εφαρμογής στην περίπτωση του των διατάξεων του άρθρου 50 παρ. 1 και 2 Ν. 4174/2013, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 Ν.4646/2019 και απαλλαγής του από την αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές της εταιρείας «.....» (ΑΦΜ), ισχυριζόμενος ότι η διατήρηση της προσωπικής του ευθύνης για φορολογικά χρέη και γενικά για οποιαδήποτε φορολογική παράβαση της εταιρείας «.....» (ΑΦΜ) παρίσταται απαράδεκτη και μη νόμιμη ενέργεια καθώς δεν είχε την ελάχιστη γνώση περί των υποχρεώσεων και εκκρεμοτήτων και δεν είχε οιαδήποτε συμμετοχή στη διαχείριση των εταιρικών θεμάτων της εν λόγω εταιρείας.

Προς επίρρωση των ως άνω ισχυρισμών του ο προσφεύγων επικαλείται :

1. Τις υπ' αριθμ./**2013** και/**2013** αμετάκλητες αποφάσεις του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου κηρύχθηκε η αθωότητα του προσφεύγοντος και απηλλάγην από κάθε κατηγορία για το αδίκημα της φοροδιαφυγής και της αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων και τις καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και α οποία αφορούν την εταιρεία «.....» (ΑΦΜ).

2. Τις υπ' αριθμ./2017 και/2018 αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου δυνάμει των οποίων ο προσφεύγων απηλλάγη από κάθε ευθύνη για τα ληξιπρόθεσμα χρέη της ως άνω εταιρείας.

Σύντομο ιστορικό υπόθεσης

Από τα στοιχεία του φακέλου της κρινόμενης υπόθεσης και την αρ. πρωτ./2021 Έκθεση Απόψεων της αρμόδιας φορολογικής αρχής, προκύπτουν τα ακόλουθα:

Με το με αρ./2001 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου,-, που δημοσιεύθηκε στα βιβλία των Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης του Πρωτοδικείου με αύξοντα αριθμό/2001, ο προσφεύγων και η συνέστησαν εταιρία περιορισμένης ευθύνης με την αρχική επωνυμία «.....» (που στη συνέχεια τροποποιήθηκε σε «.....») και τον διακριτικό τίτλο «.....» και με έδρα αρχικά στη και ακολούθως, στο Σύμφωνα δε με το καταστατικό της παραπάνω εταιρίας η διαχείρισή της ανατέθηκε στον προσφεύγοντα (ΦΕΚ 10389/22.11.2001, 8073/30.7.2002 και 1011/5.2.2003, Τεύχη Α.Ε. και Ε.Π.Ε.). Στη συνέχεια, με τη με αρ./2004 πράξη της Συμβολαιογράφου,, η προαναφερόμενη εταιρία,, μεταβίβασε τα εταιρικά της μερίδια στην που με το με αρ./2006 συμβόλαιο της ίδιας ως άνω Συμβολαιογράφου επήλθε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας μέσω εισφοράς της μετά την οποία η τελευταία ανέλαβε ποσοστό πενήντα ένα εκατοστά (51%) επί του εταιρικού κεφαλαίου, υπολειπομένου στον προσφεύγοντα ποσοστού σαράντα εννέα εκατοστών (49%) ορίσθηκε διαχειρίστρια της εταιρίας, σε αντικατάσταση του προσφεύγοντος, ο οποίος, έως τότε, εξακολουθούσε να είναι ο καταστατικός διαχειριστής της (Φ.Ε.Κ./2004 και/2006, Τεύχη Α.Ε. και Ε.Π.Ε.). Τέλος, με τη με αρ./2011 πράξη της Συμβολαιογράφου, που δημοσιεύθηκε στο με αρ./2011 Φ.Ε.Κ., Τεύχος Α.Ε.-Ε.Π.Ε. και Γ.Ε.Μ., η πιο πάνω εταιρία λύθηκε και τέθηκε σε εκκαθάριση με εκκαθαρίστρια την τελευταία διαχειρίστριά της, Ακολούθως, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Ναυπλίου, προκειμένου να εμφανισθεί στο σύστημα TAXIS -υποσύστημα «Χορήγηση Αποδεικτικού Φορολογικής Ενημερότητας» η συνυπευθυνότητα του προσφεύγοντας για οφειλές της πιο πάνω εταιρίας, οι οποίες προέρχονταν από φόρους προστιθέμενης αξίας και είχαν γεννηθεί κατά το χρονικό διάστημα από 22.11.2001 έως 23.8.2006, κατά το οποίο ο προσφεύγων ήταν ο μοναδικός διαχειριστής της, εξέδωσε τη/2015 πράξη, με την οποία δέσμευσε τη χορήγηση σ' αυτόν φορολογικής ενημερότητας μέχρι εξόφλησης της ως άνω οφειλής της εταιρίας. Κατόπιν αυτού, η Δ.Ο.Υ. Ναυπλίου, με το/2016 έγγραφό της, γνωστοποίησε στην αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του προσφεύγοντος Δ.Ο.Υ. Άργους την πιο πάνω οφειλή της εταιρίας «.....», για την οποία αυτός υπείχε προσωπική

και αλληλέγγυα ευθύνη, και ζήτησε από την τελευταία, στα πλαίσια χορήγησης στον προσφεύγοντα αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας για τη μεταβίβαση ακινήτων του, την παρακράτηση του ποσού της ανωτέρω οφειλής ύψους 86.347,83 ευρώ από το τίμημα της αγοραπωλησίας. Η Δ.Ο.Υ. Άργους, στη συνέχεια, μετά από αίτηση του προσφεύγοντος, χορήγησε σ' αυτόν το/2016 Αποδεικτικό Φορολογικής Ενημερότητας για μεταβίβαση (πώληση) δύο ακινήτων του με ΑΤΑΚ και, με διάρκεια ενός μηνός από την έκδοσή του (από 21.9.2016 έως 21.10.2016) και με τον όρο παρακράτησης από το τίμημα της αγοραπωλησίας συνολικού ποσού 96.878,55 ευρώ, από το οποίο ποσό ύψους 10.530,72 ευρώ αφορούσε ατομικά χρέη του προσφεύγοντος προς τη Δ.Ο.Υ. Άργους, τα οποία είχαν υπαχθεί σε ρύθμιση, και ποσό 86.347,83 ευρώ τις προαναφερόμενες οφειλές προς το Δημόσιο της ανωτέρω εταιρίας, για τις οποίες υπείχε ευθύνη.

Τόσο κατά του/2016 Α.Φ.Ε. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Άργους όσο και της ανωτέρω/2015 πράξης δέσμευσης φορολογικής ενημερότητας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ναυπλίου ο προσφεύγων άσκησε τη με αρ. πρωτ./2016 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, με την οποία ζήτησε την ακύρωση των πράξεων αυτών και τη χορήγηση στον ίδιο Α.Φ.Ε. χωρίς την επιβολή του όρου παρακράτησης του οφειλόμενου από την εταιρία «.....» ποσού των 86.347,83 ευρώ, υποστηρίζοντας ότι δεν υπέχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή του ποσού αυτού, αφού, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, τυπικά και μόνο έφερε την ιδιότητα του διαχειριστή της εταιρίας, χωρίς να έχει οποιαδήποτε ανάμειξη ή συμμετοχή στη διαχείριση και εκπροσώπηση αυτής. Η ανωτέρω ενδικοφανής προσφυγή του προσφεύγοντος απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη 1606/2017 απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, με την ειδικότερη αιτιολογία ότι, εφόσον ο προσφεύγων υπήρξε μοναδικός διαχειριστής της ανωτέρω εταιρίας, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από 22.11.2001 έως 23.8.2006, υπέχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές της από Φ.Π.Α. και, συνεπώς, νομίμως του χορηγήθηκε το προσβαλλόμενο Α.Φ.Ε. με τον όρο παρακράτησης του ποσού των οφειλών αυτών

Οι ανωτέρω οφειλές της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ. (διαφορές φ.εισ. και ΦΠΑ, ως επίσης και πρόστιμα ΚΒΣ) δημιουργήθηκαν από την εκ μέρους της υπηρεσίας μας διαπίστωση (κατόπιν γενόμενου φορολογικού ελέγχου) της παραβάσεως της αποδοχής εικονικών τιμολογίων.

Για τις οφειλές της παραπάνω εταιρείας και υπό την ιδιότητά του ως διαχειριστής αυτής, υποβλήθηκε η με αριθ. πρωτ./...../2015 αίτηση ποινικής δίωξης άρθ. 25 του ν. 1882/1990 προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Εκδόθηκε η με αρ./2019 απόφαση του Τριμελούς Πλημ/κείου με την οποία καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης (18) μηνών. Μετά από έφεση που άσκησε εκδόθηκε η/2020 Τριμ.Εφ. Πλημ/των- και κηρύχθηκε αθώος για οφειλές που τυποποιούνται στο άρθρο 66 ν. 4174/2013.

Η υποχρέωσή καταβολής του φόρου υπό την ιδιότητά ως μοναδικός διαχειριστής της εταιρείας κατά το χρονικό διάστημα από 22/11/2001 έως 23/08/2006, αμφισβητήθηκε από τον οφειλέτη ασκώντας ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου

1) την με αρ. κατ./2017 προσφυγή κατά της 1606/2017 απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία απορρίφθηκε η με αριθ.πρωτ...../21.10.2016 ενδικοφανής προσφυγή κατά του Αποδεικτικού Φορολογικής Ενημερότητας (Α.Φ.Ε.) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Άργους και της/2015 πράξης δέσμευσης φορολογικής ενημερότητας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ναυπλίου. Εκδόθηκε η υπ' αριθ./2017 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου (Προεδρική Διαδικασία) η οποία έκρινε ότι δεν έχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την αποπληρωμή των χρεών από Φ.Π.Α. της εταιρείας Κατά της απόφασης αυτής το Ελληνικό Δημόσιο-Προϊστάμενος της Δ.Ε.Δ. άσκησε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την με αρ. κατ./2018 αίτηση Αναίρεσης, η οποία δεν έχει προσδιοριστεί.

2) την με αρ. κατ./2015 ανακοπή κατά των/2015 και/2015 ατομικών ειδοποιήσεων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ναυπλίου, με τις οποίες κλήθηκε, με την ιδιότητα του διαχειριστή της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....», να καταβάλει οφειλές της εταιρείας προς το Ελληνικό Δημόσιο, ύψους 72.932,95 ευρώ και 5.144,30 ευρώ, αντίστοιχα, προερχόμενες από καταλογισμό Φ.Π.Α. και πρόστιμα Φ.Π.Α. κατά τα φορολογικά έτη 2003, 2004 και 2005. Εκδόθηκε η υπ' αριθ./2018 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου (Τμήμα Μονομελές) η οποία έκρινε ότι δεν έχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την αποπληρωμή των χρεών από Φ.Π.Α. της εταιρείας

Κατά της απόφασης αυτής το Ελληνικό Δημόσιο- ΝΣΚ άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου την με αρ. κατ. ΕΦ/2019 Έφεση η οποία συζητήθηκε στις 29.9.2020 και για την οποία ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΚΔΟΘΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗ.

Εν συνεχεία, με την υπ' αρ. πρωτ./2020 αίτησή του ενώπιον της Δ.Ο.Υ., αιτήθηκε την εν προκειμένω εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 50 παρ. 1 και 2 Ν. 4174/2013 και 66 παρ. 29 του Ν.4646/2019, ως ίσχυαν τότε και προ της αναμενόμενης τότε Εγκυκλίου, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αρ. πρωτ. 6106/5.6.2020 απορριπτική απάντηση της Υπηρεσίας μας. Κατά της εν λόγω ρητής αρνητικής απαντήσεως, δεν άσκησε ενδικοφανή προσφυγή.

Ακολούθως, με την υπ' αρ. πρωτ./2020 αίτησή του ενώπιον της υπηρεσίας μας, αιτήθηκε την εκ νέου εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 παρ. 1 και 66 παρ. 29 του Ν. 4646/2019, επί της οποίας εξεδόθη η προσβαλλόμενη σιωπηρή απορριπτική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ναυπλίου και κατά αυτής άσκησε την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί **διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση** και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ίδιου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο

Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την **Ε 2173/30.10.2020** με ΘΕΜΑ: Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων

δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

3. Οι διατάξεις της **παραγράφου 1 του άρθρου 50** του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του **άρθρου 34** του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το **άρθρο 30** ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της **παρ. 1 του άρθρου 50** ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

.....

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της **παραγράφου 1 του άρθρου 50** ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της **παρ. 1 του άρθρου 50** του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται

26. Για τις παλιές υποθέσεις η έλλειψη υπαιτιότητας διαπιστώνεται με την έκδοση ειδικά αιτιολογημένης πράξης του προϊσταμένου της υπηρεσίας της φορολογικής διοίκησης που είναι αρμόδιος για την επιδίωξη είσπραξης της οφειλής, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου.

27. Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η έλλειψη υπαιτιότητας αποδεικνύεται εφόσον έχουν εκδοθεί αμετάκλητες

δικαστικές αποφάσεις οιοδήποτε Δικαστηρίου ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, από τα οποία διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη μη καταβολή της οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο ή/και η μη συμμετοχή του στην φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου.

Επειδή, η **Α. 1082/2021**(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλεγγύως ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 50** του ν. **4174/2013**” ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην **παρ. 1** του **άρθρου 50** του ν. **4174/2013** (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:

.....4. Ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο.

5..... »

Επειδή, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο, κατά την δημόσια στο ακροατήριο συνεδρίασή του την 11^η Ιανουαρίου 2013, με την υπ’ αριθμ./2013 αμετάκλητη απόφαση του έκρινε τον προσφεύγοντα αθώο για το αδίκημα της λήψης και αποδοχής, από την επιχείρησης «.....» της οποίας ήταν νόμιμος εκπρόσωπος, το έτος 2005, τριών (3) εικονικών φορολογικών στοιχείων για ανύπαρκτη συναλλαγή στο σύνολό της, αποδεχόμενο την έλλειψη διαχειριστικής εξουσίας στο πρόσωπό του.

Συγκεκριμένα τα ως άνω φορολογικά στοιχεία είναι τα εξής: 1) ΔΑ- ΤΠ/2005, καθαρής αξίας 10.179,15 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 610.70 ευρώ, 2) ΔΑ- ΤΠ/2005, καθαρής αξίας 11.295,80 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 677,72 ευρώ, και 3) ΔΑ- ΤΠ/2005, καθαρής αξίας 11.287,70 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 677,26, με εκδότη την επιχείρηση «.....» με έδρα στην και με περιεχόμενο – περιγραφή πωληθέντων αγαθών κρέατα και προϊόντα κρέατος.

Επειδή, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο, κατά την δημόσια στο ακροατήριο συνεδρίασή του την 29^η Μαρτίου 2013, με την υπ' αριθμ./2013 αμετάκλητη απόφαση του έκρινε τον προσφεύγοντα αθώο για το αδίκημα της λήψης και αποδοχής, από την επιχείρησης «.....» της οποίας ήταν νόμιμος εκπρόσωπος, το έτος 2003, τεσσάρων (4) εικονικών φορολογικών στοιχείων για ανύπαρκτη συναλλαγή, αποδεχόμενο την έλλειψη διαχειριστικής εξουσίας στο πρόσωπό του.

Συγκεκριμένα τα ως άνω φορολογικά στοιχεία είναι τα εξής: 1) ΔΑ- ΤΠ/2013, καθαρής αξίας 13.779,20 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 826,75 ευρώ, 2) ΔΑ- ΤΠ/2013, καθαρής αξίας 13,767,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 826,02 ευρώ, 3) ΔΑ- ΤΠ/2003, καθαρής αξίας 14.210,50 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 852,63 ευρώ και 4) ΔΑ- ΤΠ/2003, καθαρής αξίας 14.742,40 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 884,54 ευρώ, με εκδότη τον με έδρα στην και με περιεχόμενο – περιγραφή πωληθέντων αγαθών κρέατα και προϊόντα κρέατος.

Επειδή, το Διοικητικό Πρωτοδικείο κατά την δημόσια στο ακροατήριο συνεδρίασή του την 10^η Οκτωβρίου 2017, με την υπ' αριθμ...../2017 τελεσίδικη απόφαση ακύρωσε την με αριθμ. 1606/2017 απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) καθώς έκρινε ότι ο προσφεύγων κατά το χρονικό διάστημα από 22.11.2001 έως 23.8.2006 δεν άσκησε πραγματικά καθήκοντα διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας «.....» και ως εκ τούτου δεν έχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την αποπληρωμή των χρεών από ΦΠΑ της ως άνω εταιρείας.

Συγκεκριμένα, στην ως άνω δικαστική απόφαση αναφέρεται: «.... Εξάλλου, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει, ούτε άλλωστε ισχυρίζεται το καθού, ότι, καθόλο το χρονικό διάστημα από 22.11.2001 έως 23.08.2006, κατά το οποίο ο προσφεύγων φέρεται ως διαχειριστής της ανωτέρω εταιρείας, άσκησε πραγματικά τις εξουσίες διαχείρισης και εκπροσώπησης που του ανατέθηκαν με το καταστατικό της. Αντιθέτως, όπως συνάγεται εμμέσως και από τις απόψεις του καθού, το τελευταίο στηρίζει την ευθύνη του προσφεύγοντος για την αποπληρωμή των χρεών της εταιρείας αποκλειστικά στην αναγραφή του στο καταστατικό της ως διαχειριστής αυτής και όχι στην πραγματική άσκηση καθηκόντων διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας. Συνεκτιμώντας τα παραπάνω και λαμβάνοντας περαιτέρω, υπόψη ότι και το οικείο Ποινικό Δικαστήριο, με την ανωτέρω/2013 απόφασή του, έκρινε αθώο τον προσφεύγοντα για την αποδιδόμενη σ' αυτόν κατηγορία της αποδοχής και λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων αποδεχόμενο την έλλειψη διαχειριστικής εξουσίας στο πρόσωπό του, κρίνει ότι ο προσφεύγων κατά το ένδικο χρονικό διάστημα από 22.11.2001 έως 23.8.2006, δεν άσκησε πραγματικά καθήκοντα διαχείρισης και εκπροσώπησης της πιο πάνω εταιρείας. Κατόπιν αυτού, και σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στην έβδομη σκέψη, δεν υπέχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την αποπληρωμή των χρεών από Φ.Π.Α. της εταιρείας αυτής και συνεπώς, μη νομίμως η Φορολογική Αρχή εξέδωσε το ένδικο Α.Φ.Ε. με τον όρο της παρακράτησης του ποσού των 86.347,83 ευρώ που αντιστοιχεί

στα προαναφερόμενα χρέη της εν λόγω εταιρείας. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών που κατέληξε σε αντίθετη κρίση, είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί κατά παραδοχή του σχετικού λόγου της κρινόμενης προσφυγής, ενώ, όσα περί του αντιθέτου προβάλλει το καθού Δημόσιο είναι απορριπτέα ως νόμω αβάσιμα. Περαιτέρω, εφόσον, κατά τα ανωτέρω κριθέντα, ο προσφεύγων δεν υπέχει ευθύνη για τα χρέη της πιο πάνω εταιρείας πρέπει, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματός του, να διαγράψει από το σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης την συνυπευθυνότητα του για τα ως άνω ληξιπρόθεσμα χρέη της από Φ.Π.Α. ύψους 86.347,83 ευρώ.»

Επειδή, από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, συντρέχουν στην κρινόμενη υπόθεση οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης της παραγρ. 4 του άρθρου 2 της Α. 1082/2021(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, σε συνδυασμό με την διάταξη της παραγρ. 27 του Κεφαλαίου Ε' « Η υπαιτιότητα » της αριθ. πρωτ. Ε2173/30.10.2020 Εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε, καθώς με τις ως άνω αναφερόμενες Δικαστικές Αποφάσεις διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας του προσφεύγοντος ως νόμιμου εκπροσώπου της εταιρείας «.....» κατά το χρονικό διάστημα από 22.11.2001 έως 23.8.2006, η μη συμμετοχή του στις φορολογικές παραβάσεις και στην οφειλή όπως αναλυτικά αναφέρονται στις αποφάσεις αυτές και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του προσφεύγοντος στη διοίκηση και διαχείριση της ως άνω εταιρείας.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της από 21-04-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με Α.Φ.Μ. ως προς την μη θεμελίωση αλληλέγγυας ευθύνης στο πρόσωπό του για οφειλές της εταιρείας «.....» (ΑΦΜ).

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.